

Π. ΟΥΙΡΓΙΑΙΟΥ ΜΑΡΩΝΟΣ

ΒΟΥΚΟΛΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ Η'.

Μετενεχθεῖσα εἰς τὸ Ἑλληνικόν,

ὑπὸ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ

Καθηγητοῦ τῆς Φιλοσοφίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν.

ΑΣΙΝΙΩ ΠΟΛΛΙΩΝΙ.

- Μοῖσαν βωτῆρων, Δάμωνος ἰδ' Ἀλφρεσιβοίῳ,
τὼς θαμάκῃς βοτανᾶν ἐπιλήσμων θαύμασε πόρτις,
τῶν τε θάμ' ἐκθαμβοὶ μολπᾶ λύγκες ποταμοὶ τε,
τρέψαντες τὴν ἐὶ σφέτερον ῥόον, οἶμον ἐπέσχον,
5 Δάμωνος Μοῖσαν μυθήσομ' ἰδ' Ἀλφρεσιβοίῳ.
Τύνη δ', εἴτ' ἄγχουρα Τιμάου παῖπαλα βαίνεις,
εἴθ' ἄλῳς Ἰλλυρίδος παρελᾶς ἄκρα, ἧ ποτ' ἐσεῖται
ἄμαρ, ὅτ' ἔργα τεοῦς κύδιστα δυνάσομ' ἀεῖσαι;
ἧ διαφημίζαι μοι ἔπη τεὰ πᾶσαν ἀν' αἶαν
10 ἐξέσεται, Σοφοκλείῳ ἐπάξια μῶνα κοθόρνῳ;
Ἐκ τεοῦ ἀρχά, ἐς σέ δ' ὁμῶς πέρας. ἂν μοι ἔταξας,
δέξαι ἀοιδάν· δὸς δὲ περὶ κροτάφῳ τοι ἀνέρπειν
κισσὸν τόνδε δάφνας νικαίας ἐν κλαδέεσσιν.
Νυκτὸς ἀπ' οὐρανόθεν ψυχρὰ σκιά ἄρτι βεβήκει,
15 εὔτε δὴ ἀδίστα ἐνὶ ποίᾳ πώεσιν ἔρσα.
Τοῖα δ' ἐρειδόμενος ἐπ' ἐλαίᾳ ἔννεπε Δάμων.

Ὁρνυσο, καὶ ἀδὺ προθέων ἄγε, Φωσφόρε, ἄμαρ.
αὐτὰρ ἐγὼ Νίσας ἀπατηθεὶς ψευδεῖ ἔρωτι
δύρομαι, ἡδὲ θεῶς, τὼς περ τε μάταν ἐθέμαν πρᾶν
20 μάρτυρας, ὑστάτιον νῦν θνάσκων ὧδε ποταυδῶ.

Ἄρχεο Μαιναλίας σὺν ἐμοί, ἐμὲ αὐλέ, ἀοιδᾶς.
Μαίναλον αὐδᾶέν τε νέμος πίτυάς τε λιγείας
αἰῆς ἔχει, καὶ ἔρωτας ἀκούει αἰῆς ἀμορβῶν
Πᾶνά τε, θς καλάρμοισιν ἐχρήσατο πρᾶτος ἀείδων·
25 Ἄρχεο Μαιναλίας σὺν ἐμοί, ἐμὲ αὐλέ, ἀοιδᾶς.
Μόψω Νίσα σύνεισι· τί νῦν ἀνάελπτον ἐρασταῖς;
Γρυψὶ ζευχθήσονθ' ἵπποι, αἰῶνι δ' ἐν ἄλλῳ
σὺν κυσὶ δορκαλίδες ξυνὰν θήσονται ἄμυστιν.
Τέμνε νέας δαΐδας· ἅ νύμφα, Μόψ', ἄγεταί τοι.

30 Χεῦε, ἄνερ, κάρυ ἀμφίς· ὑπέρτειλ' Ἑσπερος Οἶτας.

Ἄρχεο Μαιναλίας σὺν ἐμοί, ἐμὲ αὐλέ, ἀοιδᾶς.
Ὡς καλῶ ἔζευξαι τύ πόσει, ἃ πάντας ἀτίσδεις,
καὶ φρεσσὶ στυγέεις αὐλὸν τ' ἐμὸν ἡδὲ καὶ αἰγας
καὶ ὄφρυν λασίαν πῶγωνά τε μακρὸν ἔνερθεν,
35 οὐδέ τιν' ἀθανάτων βροτέων κήδεσθαι αἶεις.

Ἄρχεο Μαιναλίας σὺν ἐμοί, ἐμὲ αὐλέ, ἀοιδᾶς.
Τυτθάν σ' ἀμετέρῳ σὺν ματρὶ ποκ' εἶδον ἐν ὄρχῳ
ἐνδρῶσα μᾶλα δρέποισαν· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἀγεμόνευον.
Πρὸς δεκάτῳ δ' ἄρ' ἔτος βιότῳ τόκα δεύτερον ἄγον,
40 μάρπτειν τ' εὐθλάστως τόκ' ἀπ' οὔδεος ἔσθενον ὅζως·
χ' ὥς ἶδον, ὥς ὀλόμαν, ὥς μευ φρένας εἶλεν ἀλατὺς!

Ἄρχεο Μαιναλίας σὺν ἐμοί, ἐμὲ αὐλέ, ἀοιδᾶς.
Νῦν ἔγνων τὸν ἔρωτα· πέτραις μιν ἐνὶ στυφελαῖσιν
ἢ Τμάρως ἢ Ῥοδόπα ἢ ἐσχάτιοι Γαράμαντες,
45 ἀλλότριον γενέθλας παῖδ' ἀμετέρας ἐλόχευσαν.

Ἄρχεο Μαιναλίας σὺν ἐμοί, ἐμὲ αὐλέ, ἀοιδᾶς.
ὦρὸς ἔρως ἐδίδαξε μιαίνειν ματέρα παίδων
αἵματι χέρρας· καὶ τὸ ἀπηνῆς ἔπλεο, μάτερ.
Ἄ μάτηρ νηλῆς; ἢ ἀλιτρὸς μᾶλλον ὁ κῶρος;

50 Ναί, ἀλιτρὸς τῆνος, τύ τε νηλῆς ἔπλεο, μάτερ.

Ἄρχεο Μαιναλίας σὺν ἐμοί, ἐμὲ αὐλέ, ἀοιδᾶς.
Λυτόθε νῦν φεύγοι λύκος ἀμνός· μᾶλα φέροιεν
χρύσεα τὰ δρύες· ἃ κλήηρα νάρκισσον ἀνείη·
ιδρῶεν δ' ἤλεκτρ' ἀπὸ φλοιῷ πῖα μυρῖκαι.

55 κύκνω ἐρίζοι σκῶψ. ἔοι Ὀρφεὺς Τίτυρος ἄμμιν,
Ὀρφεὺς εἰν ὕλαις, μετὰ δελφίνεσσιν Ἀρίων.

Ἄρχεο Μαιναλίας σὺν ἐμοί, ἐμὲ αὐλέ, ἀοιδᾶς.
Πόντος πάντα γένοιτο μέσος νῦν· χαίρετε, ὕλαι.
ὦρεος ἐκ σκοπιᾶς αἰπᾶς ἐς κύμαθ' ἄλεῦμαι.

60 Ὑστάτιον θνάσκοντος ἐμὸν τόδε λάζεο δῶρον.

Λῆξον Μαιναλίας, λῆξον νῦν, αὐλέ, ἀοιδᾶς.
Τόσσ' εἶπεν Δάμων· ἃ δ' ἀμείψαθ' οἱ Ἀλφεισίβοιοις,
εἶπατε, Πιερίδες· οὐ πάντες πάντα δύνανται.

ΑΛΦΕΣΙΒΟΙΟΣ.

Ἄντλει ὕδωρ· μαλακᾷ στέφε ταινία ἐνθάδε βωμόν.
65 αἶθε δὲ καὶ βοτάνας εὐόδμως καὶ θύος ἄρσεν,
ὥς μαγικοῖς ἱεροῖσι νόον πειράσσομαι ἀνδρὸς
ἐκπληῆξαι. Οὐδὲν νῦν λείπεται ἢ ἐπαοιδά.

Ἔλκετ' ἀπὲκ πόλιος Δάρνιν οἴκαδε, ἔλκετ', ἀοιδάί.
ὦδαί, ναί, κατάγοντι καὶ ἐκ πόλῳ ἄμμι Σελάναν.
70 ὦδαῖς καὶ Κίρκᾳ Ὀδυσῆος ἔτρεψεν ἑταίρως.
κῆν λειμῶσιν ὄφρις ψυχρὸς χροᾶ ῥήγνυται ὦδαῖς.

- Ἔλκετ' ἀπὲκ πόλιος Δάφνιν οἴκαδε, ἔλκετ', αἰοδαί.
 Ἄμφι τεῖν πρᾶτον τάδε τριπλόα νήμαθ' ἐλίσσω
 τρίχροα, καὶ τρεῖς ἄγω περὶ βωμὸν κυκλόσε τόνδε
 75 εἰκόνα· ἃ θεὸς ἄδεν' ἐπ' ἀρτίῳ οὔποκ' ἀριθμῷ.
 Ἔλκετ' ἀπὲκ πόλιος Δάφνιν οἴκαδε, ἔλκετ', αἰοδαί.
 Δεῦρ' ἄγε δεσμῶς τρεῖς, Ἀμαρυλλί, τρίχρους ἄπτε·
 ἄπτ', Ἀμαρυλλί, λέγοισα· τὰ Κύπριδος ἄμματα ἄπτω.
 Ἔλκετ' ἀπὲκ πόλιος Δάφνιν οἴκαδε, ἔλκετ', αἰοδαί.
 80 ὥς πυρὶ τῷ αὐτῷ πηλὸς μὲν πάγνυται οὔτος,
 τάκεθ' ὀμῶς καρὸς, τῶς κάμῳ Δάφνις ἔρωτι.
 Ἀλφίτα πάσσε καὶ αἶθε δάφνας λακεράς ὑπὸ πίσσα.
 Δάφνις ἔμ' αἶθει· ἐγὼ δ' αὖ τάνδ' ἐπὶ Δάφνιδι δάφναν.
 Ἔλκετ' ἀπὲκ πόλιος Δάφνιν οἴκαδε, ἔλκετ', αἰοδαί.
 85 Τοῖος ἔρως Δάφνιν, οἷος, ὅκ' ἄλσεσιν ἐν βαθέεσσι
 κῆν βάσσαις μόσχον διζημένα ἔκκοπος ἃ βοῦς
 κλίνθη ἐπὶ χλωρῷ φλόῳ ἤλεα ἄγχι βέεθρῳ,
 οὐδ' ἄρ' ἐπερχομένας μέμναται νυκτὸς ἀπενθεῖν,
 τοῖος ἔρως κατέχοι· μηδ' ἄρ' μελέτω μοι ἀρῆξαι.
 90 Ἔλκετ' ἀπὲκ πόλιος Δάφνιν οἴκαδε, ἔλκετ', αἰοδαί.
 Εἴματα ταῦτα πάρος τῆνός μοι ὅπασσεν ἄπιστος,
 ἀδὺ ἔθεν πίστωμα· τὰ δὴ φλιᾶ ὑπὸ τήνῃ
 πιστεύω τοι, γαῖα· τάδ' ἔγγυα Δάφνιδός ἐντι.
 Ἔλκετ' ἀπὲκ πόλιος Δάφνιν οἴκαδε, ἔλκετ', αἰοδαί.
 95 Ταύτας μοι βοτάνας καὶ φάρμακα ταῦτ' ἀπὸ Πόντῳ
 Μοῖρις ἔδωκ' αὐτός· φύεται δὴ πόλλ' ἐπὶ Πόντῳ.
 Τοῖς θάμ' ἶδον Μοῖριν λύκος ὥς γένετ' ἡδ' ἔδυ ὕλας.
 τοῖς θαμὰ καὶ ψυχὰς ἶδον ἐκ τάφῳ ὥς ἀνέγροντο,
 καὶ λαῖ' ὥς μετένεχθεν ἐς ἄλλας εἶδον ἀρούρας.
 100 Ἔλκετ' ἀπὲκ πόλιος Δάφνιν οἴκαδε, ἔλκετ', αἰοδαί.

Τὰν σποδὸν, ὦ Ἀμαρυλλί, θύραζε φέροισ' ὑπὲρ ὤμων
ἐς ποταμὸν ῥίπον, μηδὲ βλέψειας ὀπίσσω.

Δάφνιδα τοῖσιν ἔπειμ' ὠδᾶν τε θεῶν τ' ἀλογεῦντα.

Ἔλκετ' ἀπὲκ πόλιος Δάφνιν οἴκαδε, ἔλκετ', αἰοδαί.

105 Ἦνι μεταξὺ φλόγας σποδὸς ἐξανέηκε τρομώδεις

αὐτομάτα, θυμέλαν μαρψάσας· αἴσιον εἶη.

Ἐντί τι, ὡς οἴω· καὶ Ὑλάξ ὑλάει ἐπὶ φλιᾶ.

ἦ ῥά τι πιστόν; ἦ ὅστις ἐρᾷ, φρεσὶ πλάσσετ' ὀνείρως;

Ἰσχετε· ἐκ πόλιος Δάφνης ἔρχεται· ἴσχετ' αἰοιδάν.

Ἐν τῇ ἐμμέτρῳ ἐλληνικῇ μεταφράσει τοῦ περὶ Πυράμου καὶ Θίσβης μύθου τοῦ Ὀβιδίου τῇ καταχωρισθείσῃ ἐν τῷ Ἐθνικῷ Ἡμερολογίῳ τοῦ ἔτους 1867 σελ. 259—263 παρεισέφρησαν τυπογραφικά τινα ἀμαρτήματα διορθωτέα ὡς ἑξῆς.

σελ. 260 στ. 1. σχίσματι γρ. σχίσμα τι.

στ. 10. ὅλη γρ. ὅλῳ.

στ. 13. εἰς γρ. ἐς.

σελ. 261 στ. 15. Δί· γρ. Δύ·.

σελ. 262 στ. 16. χεῖρας γρ. χέρας.